

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Rákosfalvy Zoltán ügyvéd által képviselt **felperes neve felperesnek** a dr. Tóth Zsolt ügyvéd által képviselt **alperes neve alperes** ellen 6.750.000.- Ft vételár megfizetése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2006. május 22. napján kelt P.20.337/2006/5. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatja, s a keresetet elutasítja.

Az alperes elsőfokú perköltségben való marasztalását mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 1.195.500.- /Egymillió-egyszázkilencvenötezer-ötszáz/ Ft első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A felperes a 2002. október 22. napján megkötött adásvételi szerződéssel vásárolta meg az alperestől 6.750.000.- Ft vételárért a ...forgalmi rendszám alatt forgalomba helyezett újtípusú személygépkocsit. A szerződésben az alperes a hibátlan teljesítésért 24 havi időtartamra vállalt jótállást, de rögzítették a felek a szerződésben azokat az eseteket is, amelyek a jótállási kötelezettség megszűnését eredményezik, így - egyebek mellett - ha a gépkocsi módosítása, javítása, szétszerelése nem a FIAT hivatalos hálózatához tartozó műhelyben történt; vagy ha a gépkocsin a gyártó előzetes engedélye nélkül módosításokat, változtatásokat hajtanak végre. Jótállási jogként a vevő felperes elsődlegesen a hiba 15 napon belüli - kölcsöngépkocsi biztosítása esetén 30 napon belüli - kijavítását igényelhet. Amennyiben a javítás során a gépjármű nem javítható, a vásárolt gépjármű azonos gépkocsira történő kicserélését kérhette. Ha pedig a csere nem lehetséges, avagy a cseréhez fűződő érdeke megszűnt, a vevő felperes az elállás jogával élhetett a szerződés szerint.

A megvásárolt gépkocsiban a használat megkezdését követően több meghibásodás jelentkezett, így 2002. november 26. és 2004. október 5. napja között 17 alkalommal volt javításon az alperes szervizében a gépjármű. A hibaközlések alapján az alperes kijavította a

gépjármű motorját, a váltóművet, a futóművet (a lengőkart), a kipufogót, a katalizátort. Az alperes szervizelte a kisebb - a rendeltetésszerű használatot nem érintő - hibákat (ajtózörgés, műszerfal rezonálás, ajtózárlat hiba, az index és a fényszóró- párasodása) is. Az alperes jótállási kötelezettségének eleget téve a gépjárművön térítésmentesen motort, kipufogót, műszerfalat, ajtózárlatot cserélt. Ezen túl 2003. március 20-án, 2003. december 15-én és 2004. június 14-én lengőkar cserékre került sor, 2004. április 19-én kerékagy cseréjére. Az alperes 2004. április 19-én a jobb és a bal fényszórót cserélte ki a gépjárművön.

A felperes a sorozatos meghibásodások miatt 2004. július 28. napján a gépkocsi kicserélését kérte az alperestől, melyre az alperes visszavásárlási ajánlatot tett; majd a felperes 2004. október 27. napján az adásvételi szerződéstől elállt és 2004. november 30-án a gépkocsit az alperesnek adta át.

A felperes keresetében 6.750.000.- Ft, valamint annak a 2004. október 22. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A keresetben a felperes - a szerződéskötéskor hatályos -, az egyes tartós használatra rendelt termékek jótállási kötelezettségéről szóló 117/1991. (IX.10.) Korm. rend. 2.§-ára, illetve a Ptk.306.§. /2/, /3/ bekezdésére hivatkozással igényelte az elállása folytán visszafizetendő vételárat, és késedelmi kamatait. Álláspontja szerint a gépjármű hibáit sorozatosan, eredménytelenül kísérelte meg az alperes kijavítani, a főalkatrészek szinte mindegyike volt már hibás, míg a fényszóró - párasodásban jelentkező - meghibásodása, a sebességváltó kattogása és a túlzott motorolaj fogyasztás az alperes által végzett javításokat követően is fennmaradt. A felperes előadása szerint a teljesítéshez fűződő érdeke 2004. október 5. napján szűnt meg, amikor az alperes a közölt váltóhibát nem volt hajlandó kijavítani.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Azt nem vitatta, hogy a felperesre átruházott gépjárműre jótállás terhelte, de állította, hogy a felperes a jótálláson alapuló elállás jogát nem gyakorolhatta, ugyanis az alperes a rendeltetésszerű használatot nem befolyásoló, főalkatrészeket nem érintő hibákat egy napon belül kijavította, a motorcserével pedig inkább növekedett a gépkocsi értéke. Rámutatott, hogy a váltó- és futóműre az alperes jótállási kötelezettsége megszűnt azzal, hogy a felperes 2003. január 29. napján az alperes szervizén kívül a gépkocsiba nem engedélyezett sportrugó-szettet építtetett be.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest 6.750.000.- Ft, valamint annak a 2004. október 22. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata és 700.000.- Ft perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában megállapította, hogy az alperest az átruházott gépkocsira a Ptk.248.§-a, valamint az egyes tartós használatra rendelt termékek jótállási kötelezettségéről szóló 117/1991. (IX.10.) Korm.rend. (a továbbiakban: R.) szabályai alapján jótállás terhelte. A kirendelt igazságügyi gépjármű szakértő kiegészített szakvéleményét elfogadva megállapította, hogy a gépkocsi jobb oldali fényszórója - annak cseréjét követően is - változatlanul párasodott, illetve a gépjármű korára és futásteljesítményére figyelemmel a

motor, sebességváltó és kipufogó hibák nem fogadhatóak el, függetlenül azok kijavításától. Mindezekre figyelemmel megalapozottnak tartotta a felperes szerződéstől való elállását az elsőfokú bíróság, arra is tekintettel, hogy a korabeli Ptk. szabályai nem zárták ki a csekély jelentőségű hiba miatti elállást. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy az alperes a sportrugók felperesi beszerelése miatt a jótállás megszűnésére nem hivatkozott a hibák közlésekor, sőt szervize azt követően is jótállási javításokat végzett a gépkocsin. A R. 2.§-a alapján alkalmazandó 1978. évi 2.tvr. 6.§-a szerint is fennáll az elállás jogosultsága. Ugyanis a R.3.§. /1/ bekezdésében meghatározott 15 napon belül a fényszóró-párásodás kijavítása nem történt meg. Az elsőfokú bíróság a jogszerűnek talált elállásra figyelemmel kötelezte az alperest a neki átadott gépjármű vételára felperes részére való megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt.

Fellebbezése indokolásában fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felperest az elállás joga a perbeli gépjárműre nem illette meg. Kifejtette, hogy az alperes jótállási kötelezettsége a felperes által megjelölt valamennyi hibára megszűnt, illetve az alperes valamennyi hibát szakszerűen megjavított. A fényszóró párásodása pedig nem minősül olyan meghibásodásnak, amely miatt az elállás joga lenne gyakorolható. Rámutatott arra, hogy a perben nem vitás tény szerint a felperes - az alperesi szervizen kívül és a gyártó jóváhagyása hiányában - a gépkocsiba sportrugókat építtetett be, mely a felek közötti adásvételi szerződés szerint a jótállási kötelezettség megszűnéséhez vezetett az azzal összefüggő hibák tekintetében. Az elsőfokú eljárásban kirendelt szakértő véleménye szerint a sportrugó beépítéssel a gépkocsi hasmagassága kisebb lett és ebből eredhet a futómű problémákon túl - számos, a gépkocsi működését érintő kedvezőtlen hatás. Ezen túl az alperes állította, hogy a jótállás jogosultsága a gépjármű fényszóróira is megszűnt, mivel a felpres - Xenon fényforrás utólagos beépítésével - a világítótesteket is átalakította az alperes szervizén kívül. A fellebbezési eljárásban magánszakvéleményt csatolt, mellyel igazolni kívánta, hogy - az elsőfokú bíróság által az elállás alapjául szolgáló okként elfogadott - fényszóró-párásodást a világítótest szabálytalan átalakítása, nem pedig gyártási hiba okozta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta. Előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárása során beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a gépjármű elfogadhatatlan, sorozatos meghibásodásai folytán a felperes jogosult volt az elállásra. A felperes vitatta az alperes azon fellebbezési álláspontját, hogy a sportrugók beépítése a jótállás elvesztését eredményezte, mivel a kirendelt szakértő véleménye szerint a rugók beépítése nem áll okozati összefüggésben a gépjárműben jelentkező hibákkal. Vitatta a felperes az alperes - magánszakvéleménnyel alátámasztott - azon álláspontját is, hogy a gépjármű fényszórójának beázása a Xenon lámpatestek beépítésére vezethető vissza, egyrészt azért, mert az elsőfokú eljárás során kirendelt szakértő véleménye szerint a fényszóró beázása gyári hibára vezethető vissza; másrészt pedig azért, mert az alperes által előterjesztett magánszakvélemény csak az azt előterjesztő fél személyes előadásának tekinthető, továbbá az alperes a Pp.235.§. /1/

bekezdésének korlátai miatt a magánszakvéleményt a fellebbezési eljárásban már nem terjeszthette volna elő.

A fellebbezés alapos.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az érdemi döntés meghozatalához szükséges tényállást részben hiányosan állapította meg, és az általa megállapított tényállásból téves jogkövetkeztetésre jutva ítélte meg úgy, hogy a felperes teljesítéshez fűződő érdeke megszűnt és az elállás joga megilleti az alperessel kötött gépjármű adásvételi szerződéssel kapcsolatban.

Az ítéletábrának a fellebbezési eljárásban elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes által a másodfokú eljárásban előterjesztett magánszakvélemény - mint új bizonyíték - a fellebbezés elbírálásánál figyelembe vehető-e.

A Pp.235.§. /1/ bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására kizárólag abban az esetben kerülhet sor, ha arról a fél csak az elsőfokú határozat meghozatalát követően szerzett tudomást (és az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna), illetve ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul. Ez utóbbi esetben azonban a másodfokú bíróság a felülbírálat során az új tény, illetve bizonyítékot csak akkor veheti figyelembe, ha előterjesztése az elsőfokú eljárásban nem a fél mulasztása folytán maradt el. A Pp.141.§. /2/ bekezdéséből kitűnően ugyanis a fél köteles tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni. Ha a tényállítások, nyilatkozatok előadásával és a bizonyítékok előterjesztésével e kötelezettsége ellenére alapos ok nélkül késlekedik a fél, a bíróságnak a Pp.141.§. /6/ bekezdése szerint a fél előadásának bevárása nélkül kell határoznia.

Abban az esetben viszont, amennyiben az elsőfokú bíróság - a kereset és az arra előterjesztett ellenkérelem alapján releváns tényekkel kapcsolatban - a Pp.3.§. /3/ bekezdése alapján öt terhelő tájékoztatási kötelezettségének nem tesz eleget, a bizonyításra köteles féllel szemben nem alkalmazhatóak a bizonyítás indítványozása elmulasztásának és a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményei. Ebben az esetben ugyanis a bizonyításra köteles fél azon alapos okból mulasztotta el az elsőfokú eljárásban a bizonyítás indítványozását, mert elmaradt a bizonyítandó tényekre, a bizonyítási kötelezettségre és a bizonyítás indítványozás elmulasztásának következményeire vonatkozó bírói figyelmeztetés.

A perbeli esetben a Ptk.248.§. /3/ bekezdése alapján az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy - az elsőfokú bíróság által a felperesi elállást megalapozó hiba-oknak tekintett - párosodást okozó fényszóróhiba a teljesítés után keletkezett, azaz: a hiba oka nem gyári eredetű. Ezen bizonyítandó tényre vonatkozó bizonyítási kötelezettségre azonban az elsőfokú bíróság a Pp.3.§. /3/ bekezdése alapján az alperest nem figyelmeztette, így az alperes az elsőfokú ítélet jogszabálysértő volta alátámasztására irányuló bizonyítékot (az igazságügyi szakértő által készített szakvéleményt) a fellebbezési eljárásban előterjeszthette, mivel a Pp.141.§. /6/ bekezdésében foglalt korlátozás nem érvényesült. Az alperes a

párásodási okra a fellebbezési eljárásban csak új bizonyítékot terjesztett elő, mivel annak tényére, hogy a fényszóró-párásodást a felperes által beépített Xenon-fényforrás okozza, már az elsőfokú eljárásban hivatkozott (P.20.337/2006/4.tjk. 3. oldal). Így a felperes fellebbezési ellenkérelme alaptalan abban a vonatkozásban, hogy ezt a tényt az alperes csak a fellebbezésében hozta fel először.

Alaptalan a felperes fellebbezési ellenkérelemben kifejtett azon álláspontja is, hogy az alperes által előterjesztett magánszakvélemény nem bizonyítási eszköz, hanem csupán az alperes személyes álláspontjának tekinthető. Az alperes ugyanis a fényszóró- párásodás szakkérdése tekintetében a speciális szakterületen kellő jártassággal rendelkező, az igazságügyi szakértői névjegyzékbe is bejegyzett szakértő szakvéleményét csatolta. Az alperes tehát nem a perbeli álláspontjának kifejtésére, hanem kifejezetten a kirendelt szakértő szakvéleményével való egyet nem értése és vitatása, szakmai állásfoglalása megfogalmazása céljából bízott meg másik szakértelemmel rendelkező személyt és készítettett szakvéleményt. A magánszakértő szakvéleménye - a fényszóró-párásodás oka tekintetében - ellentétben állt a kirendelt szakértő szakvéleményével, - így önmagában - alkalmas arra, hogy azt aggályossá tegye (Pp.182.§. /3/ bek.). Az ítélkezési gyakorlat az ilyen magánszakvéleményt már nem csupán a fél személyes előadásának, illetve szakmai véleményének tekinti, hanem a szabad bizonyítás elvéből (Pp.3.§. /5/ bek.) következően olyan bizonyítási eszköznek, amely alkalmas lehet arra, hogy a szakvélemény bizonyító erejét lerontsa. (BH.1999/405., BH.1999/365., BDT.2003/14., Győri Ítéltábla Gf.IV.20.395/2005/13.)

Erre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú eljárásban lefolytatott szakértői bizonyítást kiegészítette, az alperes által benyújtott magánszakvélemény megküldésével az elsőfokú bíróság által kirendelt szakértőt szakvéleménye kiegészítésére hívta fel, majd - a szakvélemények közötti ellentmondás fennmaradása folytán - a szakértőket a fellebbezési tárgyaláson együttesen hallgatta meg.

A további szakértői bizonyítás, illetve a fellebbezési eljárásban - a felperes által közölt hibák kijavításának időtartamára lefolytatott - okirati bizonyítás alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

A felperes 2003. január 29. napján a gépjárműbe sportrugókat építtetett be, mely a gépjármű gyártója által nem engedélyezett változtatásnak minősül. Ezért a felperes a jótállást - a lengőkarokat és a kerékagyat is magában foglaló - futóműre elvesztette. A felperes a gépjármű fényszóróiba Xenon izzószerkezeteket épített be, mely - az említett oknál fogva - a fényszóróra vonatkozó jótállás elvesztését jelentette. Az alperes a párásodó jobb oldali fényszórót - ettől függetlenül - hibátlanra cserélte ki. Az alperes a felperes által közölt hibákat minden esetben - jótállási kötelezettség körében, térítésmentesen - kijavította, a javítások után értékcsökkenés nem maradt vissza, a gépkocsi jelenleg hibamentes. Az alperes által végzett javítások időtartama együttesen 57 nap volt, az egyes javítások közül csak egy, a 2004. január 5. napján megkezdett motorcsere időtartama haladta meg a 15 napot (1 nappal).

Az így kiegészített tényállás alapján az ítélet tábla arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperest a gépjármű többszöri meghibásodása miatt nem illette meg az elállás joga.

A felperes részére átruházott új gépjárműre az alperest az adásvételkor hatályos, az egyes tartós használatra rendelt termékek jótállási kötelezettségéről szóló 117/1991. (IX.10.) Korm. rend. (a továbbiakban: R.) szabályai alapján terhelte jótállási kötelezettség, ezentúl az alperes a felperessel kötött adásvételi szerződésben is jótállási kötelezettséget vállalt, az adásvételtől számított 24 havi időtartamra. A R.2.§-ának utaló szabálya folytán a felperes a megvásárolt új gépjármű meghibásodása esetén a Ptk.306-307.§-aiban, valamint az 1978. évi 2.tvr. (a továbbiakban: Tvr.) 6.§. /1/ bekezdésében meghatározott jótállási jogokkal élhetett. A felperes - a sorozatos meghibásodások után - a Ptk.306.§. /3/ bekezdésében meghatározott elállás jogával élt. Ezen törvényhely szerint: ha a hiba teljesítés miatt a jogosultnak a teljesítéshez fűződő érdeke megszűnt - így különösen ha a hiba nem javítható ki, a kötelezett a hiba kijavítását nem vállalja, vagy a hiba kijavítása rövid idő alatt értékcsökkenés és a jogosult érdekeinek sérelme nélkül nem lehetséges -, a jogosult elállhat a szerződéstől. Az idézett törvényhely csak példálózó felsorolást ad a teljesítéshez fűződő érdek megszűnésének egyes eseteire, ezért a dolog sorozatos meghibásodása folytán gyakorolható elállási jog megítélésénél mindenkor az eset valamennyi körülményeit számba véve kell azt mérlegelni, hogy valóban megszűnt-e a jogosult rendeltetésszerű használhatósághoz, szerződésszerű teljesítéshez (Ptk.277.§. /1/ bek.) fűződő érdeke.

A bírói gyakorlat a Ptk.306.§-a /3/ bekezdésének 2003. július 1. napját megelőzően hatályos szabálya alkalmazásával kapcsolatban hangsúlyozza, hogy az elállás szavatossági jogával a jogosult csak végső esetben élhet (Legfelsőbb Bíróság Pf.VII.24.785/2002/9. számú ítélete) és - a hibák gyakoriságától, súlyától, a javítások után visszamaradó esetleges értékcsökkenéstől függően, általában - nem állapítható meg érdekmúlás, ha a kötelezett a hibák kijavítását vállalta, a javítást megfelelő határidőn belül, a jogosult érdekeinek megfelelően elvégezte és a javítások után értékcsökkenés nem maradt fenn. (BH.1992/263., BH.2003/496., BH.2004/182., Legfelsőbb Bíróság Pfv.VII.21.833/2001/4.) Külön bírói gyakorlat alakult ki azokra az esetekre, amikor a gépjármű kisebb-nagyobb súlyú hibái rövid időközönként visszatérően jelentkeznek, az egyes javítások elvégzését követően a gépkocsinál újabb hibák jelennek meg, melyek folytán sérül a jogosult folyamatos használathoz fűződő érdeke, így beáll az érdekmúláshoz szükséges „küszöbérték” elérése. (BDT.2006/6., Pécsi Ítélet tábla Pf.II.20.227/2005/6., Legfelsőbb Bíróság Pfv.VII.21.313/2006/6., Szegedi Ítélet tábla Gf.III.30.413/2004/9., Győri Ítélet tábla Pf.IV.20.152/2005/7-BDT.2005/47.)

A perbeli esetben nem vitás tény, hogy a felperes részére értékesített gépjármű az átruházástól számított két éven belül több alkalommal meghibásodott, a hibák részben a gépjármű fődarabjainál jelentkeztek, részben előálltak a rendeltetésszerű használatot nem érintő meghibásodások is.

A sorozatos meghibásodásokra alapított elállási jog megítélésénél azonban figyelemmel kellett lenni arra, hogy a sportrugók 2003. január 29-i beépítésével a felperes a futóműre vonatkozó jótállást elveszítette (Gf.16.tjk.- "A" szakértő nyilatkozata), így a Ptk.305.§. /1/

bekezdése és a Pp.164.§. /1/ bekezdése alapján már a felperes tartozott bizonyítani azt, hogy ezeknek a hibáknak az okai már az alperes teljesítésekor fennálltak. A másodfokú bíróság erre vonatkozó figyelmeztetése (Pf.4.tjk.) ellenére a felperes ezt nem bizonyította, így a futóműhöz tartozó lengőkar cserék és a kerékagy csere javításait (2003. március 20., 2003. december 15., 2004. április 19. és 2004. június 14.) már nem lehetett figyelembe venni az elállás megalapozó hibák számbavételénél.

Ezentúl - a felperes által nem vitatott tény szerint (Pf.4.tjk.) - a felperes Xenon-fényforrást épített be a gépjármű fényszóróiba, mely - a sportrugók beépítéséhez hasonlóan - a gyártó által nem engedélyezett, illetve szakszervizen kívül történt, melyből fakadóan a felperes a felek közötti szerződés rendelkezései alapján a fényszórókra is elvesztette a jótállási jogosultságát. Így szintén a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a jobb oldali fényszóró párásodása már a teljesítéskor fennállt, azaz: a hiba gyári eredetű. Az erre a szakkérdésre - a fellebbezési eljárásban - kiegészített szakértői bizonyítás azonban aggálymentesen (Pp.182.§. /3/ bek.) nem igazolta, hogy a fényszóró-párásodás hiba-oka gyári eredetű. A bíróság által kirendelt "A" szakértő és az alperes által megbízott "B" szakértő szakvéleményei ebben a kérdésben következetesen eltértek, "A" szakértő a párásodást gyári hibára vezette vissza, míg **"B"szakértő** a Xenon-fényforrás felperesi beépítésére. A szakértők szakmai álláspontjukat együttes fellebbezési tárgyalási meghallgatásuk után is fenntartották. A felperes pedig ebben a szakkérdésben további bizonyítási indítványt - másik szakértő kirendelésére, avagy felülvélemény beszerzésére - nem terjesztett elő.

Az ítéletábra álláspontja szerint az alperes megbízásából eljáró igazságügyi szakértő a fényszóró meghibásodás okára vonatkozó szakvéleménye alkalmas volt arra, hogy aggályossá tegye a kirendelt szakértő erre a kérdésre előterjesztett szakvéleményét (Pp.220.§. /1/ bek., 182.§. /3/ bek.). Az aggályos szakvélemény pedig nem igazolta, hogy a fényszóróhiba gyári eredetű volt. Ezért a fényszóróhibát és annak 2004. április 19-i alperesi javítását szintén figyelmen kívül kellett hagyni az elállást megalapozó meghibásodások vizsgálatánál.

Az ezt meghaladóan jelentkező meghibásodások kijavítását az alperes - a felperes által sem vitatottan - minden esetben vállalta, a javítások elvégzése során a jogosult felperes hibamentes gépjármű használatához fűződő érdekeit - olykor a saját kötelezett érdekeit mellőzve - messzemenően figyelembe vette (P.21.148/2004/20.számú szakvélemény 8. oldal) és akkor is térítésmentesen javította a felperes gépjárművét, amikor azt garanciális javításként a gyártó képviselőjénél nem tudta elszámolni.

A javítások időtartamát a Tvr.6.§. /1/ bekezdése és a R.3.§. /1/ bekezdése alapján vizsgálva az állapítható meg, hogy az egyes javítások időtartama - a 2004. január 5-i motorcsere kivételével - nem haladta meg a jogszabályban meghatározott időtartamot. A 16 napig tartó, tehát a jogszabályi kijavítási határidőt egy nappal túllépő motorcsere szerviznél azonban figyelemmel kell lenni arra, hogy a motorhiba új motor beépítése nélkül is - a meghibásodott alkatrészek cseréjével - javítható lett volna, azonban az alperes a felperes már említett érdekei szem előtt tartásával a hosszabb javítási időt igénylő motorcserét végezte el (20. számú szakvélemény 7. oldal).

A felperes a fellebbezési eljárásban helytállóan hivatkozott arra, hogy a valamennyi meghibásodás után számba vehető 57 napos javítási időtartam a felperes gépjármű használatához fűződő jogosulti érdeke figyelembevételével valóban hosszú, azonban a javítások között jelentős számú volt az olyan - a gépjármű rendeltetésszerű használhatóságát nem érintő - csekély hiba (pl. ajtózörgés, műszerfal rezonálás, ajtózár hiba, ülésbőr kidörzsöltség, stb.), melyek még gyakoriságuk esetén sem alapozzák meg a jogosult teljesítéshez fűződő érdeke megszüntét.

Arra nézve pedig egyik fél által sem vitatott szakvélemény áll rendelkezésre, hogy jelenleg a gépkocsi hibátlan, kijavított és az alperes által - jótállási kötelezettsége körében - végzett javítások a gépjármű értékcsökkenését nem okozták (értékcsökkenést csupán a gépjármű felperes által okozott sérülései idéztek elő). Az elsőfokú bíróság által az elállást megalapozó, fennmaradt hibaként megjelölt fényszóró-párásodásra - a fent kifejtettek folytán - a felperes pedig jótállási jogot nem alapíthat, mivel a fényszórókra a jótállást elveszítette. Ezentúl az alperes a párásodó fényszórót is hibátlanra cserélte.

Az ítéletábra mindezen bizonyítékokat és körülményeket együttesen értékelve a Pp.206.§. /1/ bekezdése alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes teljesítéshez fűződő érdeke nem szűnt meg és nem állt be a többszöri meghibásodás folytán az érdekmúláshoz szükséges „küszöbérték”. Ezért a felperes jótállási jogként a Ptk.306.§. /3/ bekezdésében meghatározott elállás jogát nem gyakorolhatta. A felperes által igényelt jótállási jogtól eltérően pedig a többszöri meghibásodás folytán a másodfokú bíróság más jótállási jogosultság gyakorolhatóságát (pl. kicserélés igénylését) nem állapíthatta meg, mivel a választott jótállási jogról csak a jogosult térhet át más jogosultságra (Ptk.307.§. /2/ bek.).

Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§. /2/ bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A kereset elutasítása folytán a felperes a Pp.78.§. /1/ bekezdése alapján megtéríteni tartozik az alperesnek az első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, míg a saját teljes perköltségét viselni tartozik. Ezért az ítéletábra az alperes elsőfokú perköltségben marasztalását mellőzte, egyben kötelezte a felperest az alperes 156.505.- Ft előlegezett szakértői díjból, 405.000.- Ft fellebbezési illetékből és az első- másodfokú eljárás során felmerült ügyvédi munkadíjból felmerült perköltsége megfizetésére. Ez utóbbi összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§. /2/, /5/-/6/ bekezdései alapján az árával növelt 630.000.- Ft-ban határozta meg, figyelemmel a per tárgyának értékére, az alperesi képviselő által kifejtett tevékenységre és a per tárgyi súlyára.

Győr, 2007. június 6.

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Ferenczy Tamás sk.**
előadó bíró

Dr. Farkas Attila sk.
bíró

A kiadmány hiteléül
kiadó: